

- sługujący niektórym pracownikom służby zdrowia po raz pierwszy przystępującym do pracy,
- 18) ryczałt przesiedleniowy przy przeniesieniach służbowych oraz zasiłek osiedleniowy dla nauczycieli,
 - 19) wartość posiłków profilaktycznych i regeneracyjno-wzmacniających, a także innych środków wydawanych do spożycia pracownikom bezpłatnie lub częściowo odpłatnie (w części nie opłacanej); dodatek kaloryczny dla personelu latającego i pokładowego w lotnictwie cywilnym,
 - 20) ekwiwalent za przedłużenie używalności odzieży roboczej lub obuwia ochronnego oraz za używanie odzieży własnej zamiast roboczej przez pracowników, uczniów i studentów,
 - 21) zapomogi wypłacane pracownikom własnym z funduszu pozostającego w dyspozycji ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego),
 - 22) świadczenia wyrównawcze przysługujące od zakładów pracy pracownikom, którzy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznali stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
 - 23) odszkodowanie przysługujące pracownikom w razie rozwiązania umowy o pracę (z naruszeniem lub bez naruszenia obowiązujących przepisów),
 - 24) stypendia pracownicze,
 - 25) premie dla autorów i hodowców odmian roślin,
 - 26) wynagrodzenia za racjonalizację i wynalazczość,
 - 27) jednorazowe odszkodowanie z tytułu stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu oraz odszkodowanie za przedmioty utracone lub uszkodzone wskutek wypadku przy pracy, przysługujące od zakładu pracy,
 - 28) wynagrodzenia za zbieranie, sortowanie, pakowanie i przekazywanie odpadów użytkowych z termoplastycznych tworzyw sztucznych."
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r. i stosuje się do składników wynagrodzeń należnych po tym dniu.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 13 grudnia 1976 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych oraz rozporządzenie w sprawie obliczania wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy, odszkodowań, dodatków wyrównawczych oraz niektórych innych należności ze stosunku pracy.

Na podstawie art. 173 § 1 pkt 1 i art. 297 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. Nr 43, poz. 259) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. W wynagrodzeniu za czas urlopu uwzględnia się składniki wynagrodzenia zaliczane do osobowego funduszu płac, z wyłączeniem:

- 1) składników wynagrodzenia o charakterze nieperiodycznym, to jest składników, które w przepisach o ich przyznawaniu nie zostały związane z żadnym okresem (godzina, miesiąc, kwartał itp.), lecz są przyznawane albo na podstawie oceny całokształtu pracy pracownika, albo po spełnieniu przez niego określonych warunków stanowiących podstawę dokonania wypłaty, takich jak:

- a) nagrody i gratyfikacje,
- b) wypłaty z funduszu mistrza (majstra, kierownika budowy),
- c) jednorazowe wynagrodzenia (wyrównania) wypłacane w związku ze zgłoszeniem i przyjęciem projektu wy-

łącznego, określone w § 23 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1972 r. w sprawie projektów wynalazczych (Dz. U. Nr 54, poz. 351),

- d) jednorazowa premia przysługująca pracownikowi szkolącemu z tytułu pomyslnego złożenia egzaminu przez szkolonego,
 - e) ekwiwalent za nie wykorzystany urlop,
 - f) zapomogi i odprawy,
- 2) świadczeń pieniężnych i w naturze nie stanowiących bezpośrednio wynagrodzenia za wykonywaną przez pracownika pracę, takich jak:
- a) ryczałty, dodatki i ekwiwalenty za używanie i utrzymanie własnych środków lokomocji, za przedłużenie używalności odzieży roboczej lub obuwia ochronnego oraz używanie odzieży własnej zamiast roboczej,
 - b) ekwiwalent za pranie i reperację odzieży roboczej, wykonywane we własnym zakresie przez pracownika,
 - c) stypendia pracownicze,
 - d) wartość posiłków profilaktycznych, regeneracyjno-wzmacniających, a także innych środków wydawanych do spożycia pracownikom bezpłatnie lub

- częściowo odpłatnie (w części nie opłaconej), dodatek kaloryczny,
- e) wynagrodzenie i odszkodowanie przysługujące pracownikowi w razie rozwiązania umowy o pracę,
- 3) świadczeń pieniężnych mających charakter diety oraz innych świadczeń związanych z podróżą lub z wykonywaniem pracy poza stałym miejscem pracy, takich jak:
 - a) dodatki (ryczałty) za rozłąkę, strawne,
 - b) dodatki godzinowe wypłacane na kolei pracownikom drużyn lokomotywowym i konduktorskich,
 - c) zwrot kosztów przejazdów do miejsca zamieszkania w celu odwiedzenia rodzin, wypłacany pracownikom czasowo przeniesionym i zwierzbowanym,
 - d) ryczałty za noclegi dla pracowników czasowo przeniesionych,
 - 4) wynagrodzenie za:
 - a) dyżury zakładowe i gotowość do pracy pełnione przez pracowników medycznych,
 - b) prowadzenie przez kierowców w czasie wolnym od pracy autobusów używanych do przewozu wycieczek,
 - c) czas ćwiczeń (prób) i występów orkiestr zakładowych,
 - 5) zasiłków chorobowych z ubezpieczenia społecznego.
2. Z wynagrodzeń wypłacanych na podstawie uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski Nr 43, poz. 211) w wynagrodzeniu za czas urlopu uwzględnia się tylko:
 - 1) premie za oszczędne zużycie paliw płynnych dla kierowców pojazdów samochodowych i ich pomocników,
 - 2) ponadplanowe wypłaty z osobowego funduszu płac realizowane w przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej i mieszkaniowej z tytułu wcześniejszego rozpoczęcia lub przedłużenia okresu ogrzewczego, jak również z tytułu przedłużenia czasu pracy własnych pracowników zatrudnionych przy odśnieżaniu,
 - 3) wynagrodzenia pracowników oddelegowanych okresowo z innych jednostek do przedsiębiorstw (zakładów) oczyszczania miasta do prac związanych z akcją zimą,
 - 4) wynagrodzenia za roboty interwencyjne wykonane przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej ze środków funduszu aktywizacji zawodowej,
 - 5) dodatkowe wynagrodzenie dla niektórych pracowników domów wczasowych świadczących usługi dla konsumentów nie będących mieszkańcami domów wczasowych, z wyłączeniem wypłacanych z tego tytułu premii,
 - 6) przejściowe dodatki wypłacane z funduszu dyspozycyjnego w jednostkach inicjujących,
 - 7) przejściowe dodatki wypłacane z oszczędności funduszu płac pozostających w dyspozycji zakładu pracy,
 - 8) wynagrodzenia prowizyjne inkasentów w przedsiębiorstwach energetyki.
 3. Z innych funduszy niż osobowy fundusz płac w wynagrodzeniu za urlop uwzględnia się następujące świadczenia pieniężne:
 - 1) z bezosobowego funduszu płac — wynagrodzenia za usługi załadunkowe i wyładunkowe wypłacane pracownikowi przez zakład pracy, który udziela urlopu,
 - 2) z funduszu honorariów następujące wynagrodzenia za prace twórcze, autorskie i realizatorskie należące do podstawowej (statutowej) działalności zakładu pracy wypłacającego wynagrodzenie, jeżeli te prace wykonywane są przez pracowników własnych na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło:
 - a) wynagrodzenia za pracę dziennikarską wypłacane dziennikarzowi przez redakcję, w której pełni stałą funkcję,
 - b) wynagrodzenia za prace wynikające ze stałej funkcji pracownika, związane z przygotowaniem, realizacją i organizacją audycji radiowych i telewizyjnych w zespole Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, ośrodka telewizyjnym lub rozgłośni regionalnej oraz wynagrodzenia za prace dla terytorialnie właściwego ośrodka telewizyjnego i programu ogólnopolskiego,
 - c) wynagrodzenia za prace związane z przygotowaniem i realizacją filmów.”
- 2) w § 15:
 - a) w ust. 1 wyrazy „określone w § 6 ust. 2 pkt 1—5” zastępuje się wyrazami „określone w § 6 ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. a) i b) oraz wynagrodzenie za występy ponad normę wypłacane pracownikowi artystycznemu przez instytucję artystyczną (teatralną, muzyczną, cyrk) i wynagrodzenie za występy albo opracowania w liczbie i rodzaju przewidzianych w umowie o pracę, wypłacane dyrektorowi — kierownikowi artystycznemu przez instytucję teatralną lub muzyczną”,
 - b) w ust. 2 wyrazy „w § 6 ust. 2 pkt 1—5” zastępuje się wyrazami „w § 6 ust. 3 pkt 1 i pkt 2 lit. a) i b)”,
 - c) w ust. 4 wyrazy „w § 6 ust. 2 pkt 6” zastępuje się wyrazami „w § 6 ust. 3 pkt 2 lit. c)”;
 - 3) w § 20:
 - a) w pkt 1 wyrazy „w § 6 ust. 2” zastępuje się wyrazami „w § 6 ust. 3”,
 - b) w pkt 3 skreśla się wyrazy „za okresy dłuższe niż 1 miesiąc”.
- § 2. W rozporządzeniu Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 grudnia 1974 r. w sprawie obliczania wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy, odszkodowań, dodatków wyrównawczych oraz niektórych innych

należności ze stosunku pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 334) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o obliczaniu wynagrodzenia według zasad obowiązujących przy ustalaniu wynagrodzenia za urlop lub ekwiwalentu pieniężnego za urlop, należy stosować przepisy rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. z 1974 r. Nr 43, poz. 259 i z 1976 r. Nr 40, poz. 238) ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.”;

2) w § 13:

a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Podstawę obliczenia dodatku wyrównawczego do wynagrodzenia, z wyłączeniem składników wynagrodzenia określonych w stawkach miesięcznych w stałej wysokości, stanowi wynagrodzenie za jeden dzień z okresu poprzedzającego przeniesienie do innej pracy.”;

b) w ust. 2 skreśla się pkt 2, a dotychczasowy pkt 3 oznacza się jako pkt 2,

c) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dodatek wyrównawczy według składników wynagrodzenia określonych w stawkach miesięcznych w stałej wysokości oblicza się odejmując wynagrodzenie przysługujące po przeniesieniu do innej pracy od wynagrodzenia, które przysługiwało pracownikowi bezpośrednio przed przeniesieniem. Różnica stanowi dodatek wyrównawczy w miesiącach kalendarzowych, w których pracownikowi po przeniesieniu do innej pracy przysługiwało wynagrodzenie za wszystkie dni pracy.”;

3) w § 14:

a) w ust. 1 wyrazy „§ 13 ust. 2 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „§ 13 ust. 2 pkt 1”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Dodatek wyrównawczy według składników wynagrodzenia określonych w stawkach miesięcznych w stałej wysokości obliczony w sposób ustalony w § 13 ust. 3 zmniejsza się za każdy dzień pracy, za który pracownikowi po powierzeniu innej pracy nie przysługiwało wynagrodzenie. W celu ustalenia kwoty, o którą zmniejsza się dodatek wyrównawczy, dodatek ten dzieli się przez 25,5 i otrzymany wynik mnoży się przez liczbę dni roboczych, za które pracownikowi nie przysługiwało wynagrodzenie.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy wypadków, w których pracownik otrzymywał zasiłek chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy z ubezpieczenia społecznego. W takich wypadkach dodatek wyrównawczy dzieli się przez 30, a wynik mnoży się przez liczbę dni kalendarzowych, za które pracownikowi przysługiwał zasiłek; o otrzymaną kwotę zmniejsza się dodatek wyrównawczy.”;

4) w § 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy ustalaniu wynagrodzenia pracownika w celu określenia dodatku wyrównawczego (§ 13 i 14) uwzględnia się składniki wynagrodzenia przysługujące pracownikowi za urlop, z wyłączeniem świadczeń pieniężnych, o których mowa w § 6 ust. 3 rozporządzenia z dnia 21 października 1974 r. w sprawie pracowniczych urlopów wypoczynkowych (Dz. U. z 1974 r. Nr 43, poz. 259 i z 1976 r. Nr 40, poz. 238), oraz wynagrodzenia za występy ponad normę wypłacane pracownikowi artystycznemu przez instytucję artystyczną (teatralną, muzyczną, cyrk) i wynagrodzenia za występy albo opracowania w liczbie i rodzaju przewidzianych w umowie o pracę, wypłacane dyrektorowi — kierownikowi artystycznemu przez instytucję teatralną lub muzyczną.”

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1977 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

239

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 13 grudnia 1976 r.

w sprawie dostosowania niektórych przepisów o ubezpieczeniu społecznym i o ubezpieczeniu rodzinnym do zasad określających składniki funduszu płac.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414 z późniejszymi zmianami), art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119 z późniejszymi zmianami) oraz art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami)

po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowią w uosolecznionych zakładach pracy wypłaty pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze zaliczone do osobowego funduszu płac.

2. Odrębne przepisy normują podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne;